

یکشنبه 15 بهمن 1396-17 جمادی الاول 1439-4 فوریه 2018

گذشتن سنگ بنای دانشگاه تهران (1313ش)...

گذشتن سنگ بنای دانشگاه تهران (1313ش)

طرح تأسیس دانشگاه تهران در سال 1313 شمسی به صورت لایحه قانونی به مجلس شورای ملی ارائه شد و پس از تصویب به مرحله اجرا درآمد. دانشگاه تهران از مدارس عالی آن زمان مانند مدرسه عالی طب و مدرسه حقوق و علوم تشکیل می‌شد. این دانشگاه در بدو تأسیس شامل شش دانشکده به نام‌های: علوم طبی، انسانی، تربیتی، سیاسی، اقتصادی و فنی بود و ریاست آن را از سال تأسیس تا سال 1317 شمسی دکتر عیسی صدیق با همکاری دکتر علی اصغر حکمت به عهده داشتند. استقلال دانشگاه تهران از نظر اداری و فنی در زمان وزارت دکتر علی اکبر سیاسی در 1321 ش عملی شد و نخستین بار بر طبق مقررات قانون استقلال دانشگاه، رئیس دانشگاه نیز از میان رییس دانشکده‌ها به رأی شورای دانشگاه انتخاب گردید.

رحلت عالم، فقیه و ادیب بزرگوار، آیت الله "ملا محمد جواد صافی گلپایگانی" (1337 ش)

آیت الله آخوند ملا محمد جواد صافی گلپایگانی در سال 1294 ش (1287 ق) در بیت علم و تقوا در گلپایگان به دنیا آمد. وی به اقتضای شوق فطری و سیره خانوادگی، از همان آغاز نوجوانی، به تحصیل علوم دینی روی آورد و پس از اتمام مقدمات و سطح، در محضر حضرات آیات: سید محمد باقر درچه‌ای، میرزا جهانگیر خان قشقایی، حاج آقا نورالله اصفهانی، آقا محمدتقی نجفی اصفهانی، میرزا هاشم چهارسوقی خوانساری و شیخ محمدعلی ثقة الاسلام به مدراج بالا علمی دست یافت. آیت الله صافی که از همدارسان حضرات آیات سید حسین بروجردي، حاج آقا رحیم ارباب و سید ابوالحسن اصفهانی بود، از آن پس به تدریس روی آورد و همزمان به درس آیت الله فضل الله نوری در تهران حاضر شد. ایشان پس از آن ساکن گلپایگان گردید و ضمن تدریس و تألیف به ارشاد مردم پرداخت ضمن این که از فعالیت‌های سیاسی نیز غافل نبود. از جمله اقدامات ایشان، می‌توان مبارزه بی‌امان با انحرافات و مفاسد دینی مانند بهائیت و تصوف دروغین، مخالفت با خان‌ها و فئودال‌ها، رویارویی با کشف حجاب و مفاسد دوران پهلوی و احیاء شعائر دینی و بزرگداشت‌های مذهبی نام برد. همچنین از آیت الله صافی تألیفات گوناگون بر جای مانده که رساله‌های متعدد فقهی، مصباح الفلاح در 2 جلد در اخلاق، گنجینه گهر در حدیث و دیوان اشعار از آن جمله است. سرانجام آن بزرگوار در شب پانزدهم بهمن 1337 ش برابر با 25 رجب 1378 ق در هشتاد و هشت سالگی در گلپایگان بدرود حیات گفت و پس از تشییع باشکوه در زادگاهش و نیز قم و نماز آیت الله بروجردي، در مسجد بالاسر حرم حضرت معصومه (س) مدفون گردید. مخالفت بختیار با تشکیل دولت موقت انقلاب (1357 ش)

در حالی که پس از ورود امام به ایران، مبارزات مردم با رژیم شاه با سرعت بیشتری به هدف خود نزدیک می‌شد، شاپور بختیار، آخرین نخست‌وزیر این رژیم در مصاحبه‌ای تلاش کرد تا مردم را آرام کند. وی که با تظاهر به دموکراسی و آزادی‌خواهی می‌کوشید مردم را از ادامه انقلاب منصرف کند، در این مصاحبه اعلام کرد که به امام خمینی اجازه نمی‌دهد دولت موقت تشکیل دهد. این در حالی بود که به خاطر تشدید تظاهرات و اعتصاب‌های مردم در شهرهای مختلف، تمرّد و فرار نظامیان از پادگان‌ها و همچنین استعفای پی‌درپی مقامات دولتی و نمایندگان مجلس، کنترل کشور عملاً از دست حکومت خارج شده بود. تولد "ابوحامد امام محمد غزالی"، دانشمند شهیر و فیلسوف نامی ایران (450 ق)

ابوحامد امام محمد غزالی، در سال 450 هجری قمری در طوس به دنیا آمد. در مدت کمی بر اثر ذکاوت فطری، مقدمات را فرا گرفت و سپس عازم نیشابور شد و در حوزه‌های درس امام الحرمین جوینی مراتب کمال را پیمود. ابوحامد در سال 480 ق و در 30 سالگی به مدرسه‌های نظامیه‌های بغداد که از پر اهمیت‌ترین حوزه‌های درسی آن زمان بود، رفت و به صدها تن از افاضل درس گفت. پس از مدتی که آوازه‌اش همه جا را فرا گرفته بود، بر اثر تحول عظیم روحی در درس و بحث و مقام را رها کرد و عزلت گزید و پس از مدتی از بغداد هجرت کرد. امام محمد غزالی سپس راهی حجاز، شام و بیت المقدس گردید و دیگر به بغداد نرفت. وی سرانجام به طوس رفت و در آن جا به تدریس پرداخت و طریقت صوفیه را برگزید. امام محمد غزالی دارای تألیفات فراوانی می‌باشد از جمله: احیاء علوم الدین، کیمیای سعادت، تفسیر القرآن، الاقتصاد و المستصغی. غزالی سرانجام در سال 505 ق در 55 سالگی در طوس درگذشت. درگذشت «راغب مصطفی غلوش»، قاری برجسته مصری (2016 م)

راغب مصطفی غلوش در سال 1317 هجری شمسی در روستای برما واقع در استان غربیه مصر متولد شد و در خانواده‌های قرآنی پرورش یافت.

غلویش در نوجوانی کل قرآن را حفظ کرد و از 16 سالگی با حضور در محافل مختلف قرآن تلاوت میکرد.

شیخ راغب مصطفی غلویش، از نسل قاریانی است که پس از پایان جنگ تحمیلی، برای نخستینبار به ایران سفر کرد و خاطره خوش تلاوتهای اواخر دهه ۶۰ و دهه ۷۰ شمسی را آفرید.

راغب مصطفی چند سال پس از حفظ قرآن به کانون علوم قرآنی مصر، شهر طنطا رفت و به مؤسسه و آکادمی قرائات در مسجد احمدی مصر پیوست و به گفته خود او، توانست «یک نمونه عالی از استاد مصطفی اسماعیل» را در این مسجد ارائه دهد. اما نقطه اوج فعالیت قرآنی غلویش زمانی رقم خورد که در دوران سربازی، موفق شد در مسجد مشهور امام حسین (ع) قاهره به تلاوت قرآن بپردازد.

تلاوتهای او در ایران به شدت مورد استقبال قرار گرفت و در زمره تلاوتهای ماندگار او جای گرفت. وی پس از طی دوران سخت بیماری بامداد پنجشنبه 4 فوریه (15 بهمن 94) در سن 77 سالگی در یکی از بیمارستانهای مصر دار فانی را وداع گفت.